

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 marca 2017 roku powodowie A. K. i R. S. prowadzący działalność gospodarczą jako spółka cywilna (...) w Ł. wnieśli o zasądzenie od pozwanej Ż. D. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) w Ł. kwoty 266.318,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 174.000 złotych od dnia 5 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty od kwoty 92,318,40 złotych od dnia 2 października 2017 roku do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez pozwaną ad. 1 zwalnia z obowiązku zapłaty pozwaną ad. 2. oraz o zasądzenie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo – akcyjnej z siedzibą we W. kwoty 266.318,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 stycznia 2017 roku, z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez pozwaną ad. 2 zwalnia z obowiązku zapłaty pozwaną ad. 1 jak również o zasądzenie od obydwu pozwanych kosztów procesu.

W uzasadnieniu wniesionego powództwa powodowie wskazali, iż pozwana ad. 2 w związku z realizacją inwestycji budowy budynków mieszkalnych wielorodzinnych przy ulicy (...) w W. nawiązała współpracę z pozwaną ad. 1, która została wykonawcą robót. Wykonanie części robót, w tym instalacji wodno- kanalizacyjnej w czerwcu 2016 roku pozwana Ż. D. zleciła powodom. Strony zawarły w tym zakresie umowę w formie ustnej. Z tytułu wykonania zaleconych im robót powodowie wystawili na rzecz pozwanej ad. 1 m. in. fakturę VAT numer (...) na kwotę 324.000 złotych brutto. Faktura ta opłacona została przez pozwaną częściowo. W dniu 3 sierpnia 2016 roku pozwana zapłaciła powodom kwotę 150. 000 złotych. Do zapłaty z tej faktury pozostała na rzecz powodów kwota 174. 000 złotych brutto.

Z tytułu wykonanych prac powodowie wystawili również na pozwaną ad. 1 fakturę numer (...) na kwotę 92.318, 40 złotych brutto. Pomimo polecenia przez pozwaną ad. 1 zapłaty kwoty wynikającej z tej faktury bezpośrednio przez pozwaną ad. 2 pozwana nie uiściła tej należności.

Kwoty wynikające z wystawionych przez powodów faktur a niezapłacone przez pozwanych stanowią wartość przedmiotu sporu.

(pozew k. 3 – 13)

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów zwrotu na ich rzecz kosztów procesu.

Pozwana Ż. D. wskazała, iż co do niej żądanie pozwu jest nieuzasadnione z uwagi na poczynienie pomiędzy stronami ustaleń, zgodnie z którymi należności pozwanej na rzecz powodów objęte pozwem zostały spłacone w drodze dokonania przelewu wierzytelności w celu zapłaty, ze skutkiem zwolnienia z zobowiązań obejmujących należności wskazane w pozwie.

(odpowiedź na pozew k. 130 – 133)

Pozwana ad. 2 podniosła, iż faktycznie nie była investorem budowy budynku mieszkalnego przy ulicy (...) w W., lecz generalnym wykonawcą tej inwestycji. Pozwana przyznała, iż zawarła umowę z pozwaną Ż. D., której powierzyła wykonanie instalacji sanitarnych i wentylacji w przedmiotowym budynku. Pozwana podniosła, iż nie ma podstaw do domagania się od niej zapłaty dochodzonych przez powodów kwot na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu. Uzyskana bowiem przez (...) korzyść w postaci wykonanych robót budowlanych znajduje podstawę w ważnie zawartej z pozwaną ad.2 umowie. Wzbogacenie się pozwanego nie było bezpodstawne – stanowiło prawidłowe następstwo stosunku prawnego łączącego pozwaną ad. 1 z Ż. D. i posiadało ekonomiczne uzasadnienie w postaci obowiązku zapłaty przez pozwaną na rzecz pozwanej Ż. D. wynagrodzenia za prace wykonane przez nią siłami powodów. Nadto za prace powierzone pozwanej, która nie dokończyła zleconych jej robót pozwana spółka zapłaciła 1.237.796,48 złotych brutto (wynagrodzenie dla wykonawców zastępczych + zakup materiałów + wynagrodzenie pozwanej Ż. D.) Tymczasem zgodnie z umową pozwana Ż. D. miała wykonać te prace za ryczałtowe wynagrodzenie w

kwocie 1.109.750 złotych brutto. Jest to aż o 128.046,48 złotych więcej. Nie może być zatem mowy o bezpodstawnym wzbogaceniu się pozwanej (...).

(odpowiedź na pozew k. 137- 139)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 sierpnia 2015 roku pomiędzy (...) spółka z o.o. z siedzibą we W., jako inwestorem a (...) spółka o.o. spółką komandytowo – akcyjną z siedzibą we W., jako Generalnym Wykonawcą zawarta została umowa o roboty budowlane. Przedmiotem umowy było wykonanie i realizacja przez Generalnego Wykonawcę inwestycji polegającej na budowie budynku wielomieszkaniowego w części usługową i garażem podziemnym położonego w W. przy ulicy (...). (okoliczności niesporne, umowa k. 142- 147)

W dniu 1 czerwca 2016 roku pomiędzy (...) spółka z o.o. spółką komandytowo – akcyjną z siedzibą we W., jako zamawiającym a pozwaną Ż. D. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwa P.P.H. U (...) w Ł., jako Wykonawcą zawarta została umowa o wykonawstwo prac budowlanych. Przedmiotem umowy było kompleksowe wykonanie instalacji sanitarnych oraz wentylacji dla budowy budynku mieszkalnego wielorodzinnego znajdującego się w W. przy ul. (...), zgodnie projektem budowlanym oraz wykonawczym. Za wykonanie całego zakresu umowy strony ustaliły wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 1. 150 000 złotych netto (umowa k. 148 – 157, niesporne)

Umowa ta została następnie zmieniona aneksem z dnia 22 czerwca 2016 roku poprzez rozszerzenie zakresu prac zleconego pozwanej ad. 1 o wykonanie przyłączy wodociągowych , ściekowych i deszczowych.(aneks k. 158 -168)

Wykonanie części robót objętych umową pomiędzy pozwanymi zawartej w dniu 1 czerwca 2016 roku w tym instalacji wodno – kanalizacyjnej pozwana Ż. D. zleciła powodom na podstawie ustnych ustaleń.

Powodowie przystąpili do wykonywania zleconych im prac.

Z tytułu zawartej pomiędzy nimi a Ż. D. umowy powodowie wystawili dla pozwanej fakturę zaliczkową na 1/06/2016 na kwotę 54. 000 złotych brutto. Faktura ta została przez pozwaną zapłacona w całości.(okoliczność niesporna a ponadto faktura k. 22, potwierdzenie przelewu k. 23)

Protokołem odbioru techniczno – jakościowego (częściowego) robót sanitarnych z dnia 26 lipca 2016 roku pozwana (...) s-ka o.o. ska. dokonała odbioru części robót wykonanych przez pozwaną Ż. D. i powodów. W związku z tym powodowie w dniu 28 lipca 2016 roku wystawili dla pozwanej ad. 1 fakturę VAT numer (...) na kwotę 324. 000 złotych brutto tytułem częściowego wykonania instalacji wod.- kan i c.o. Faktura ta została częściowo zapłacona przez Ż. D. do kwoty 150. 000 złotych w dniu 3 sierpnia 2016 roku. Do zapłaty z ww. faktury pozostała kwota 174. 000 złotych brutto. (okoliczności niesporne, protokół odbioru k. 24 – 25, protokoły finansowy k. 26 – 27, faktur k. 28, potwierdzenie przelewu k. 29 świadka P. B. k. 280 – 282, nagranie protokołu rozprawy z dnia 5 kwietnia 2018 roku 00.13;47 – 00;44;37, świadka I. C. k. 282 – 283 , nagranie 00;47;45 – 01;12;37, świadka A. D. k. 282 – 285 , nagranie 01;15;49 – 01;49;38 świadka D. B. k. 313- 314 , nagranie rozprawy z dnia 21 czerwca 2018 roku 00;10;11 – 00;32;35, zeznania powoda A. K. k. 314 – 316 , nagranie rozprawy z dnia 21 czerwca 2018 00;37;56- 01;07;41)

Dalsza część robót wykonanych przez powodów została odebrana protokołem z dnia 5 września 2016 roku. W dniu 6 września 2016 roku powodowie wystawili na rzecz pozwanej ad. 1 fakturę VAT nr (...) tytułem częściowego wykonania instalacji wodno – kanalizacyjnej i c.o. na kwotę 216 .000 złotych brutto. (protokół odbioru k. 30 – 31, faktura k. 34.)

W piśmie z dnia 13 września 2016 roku pozwana Ż. D. poleciła pozwanej (...) spółka o.o. ska. zapłatę powodom kwoty 216. 000 złotych brutto tytułem zobowiązań spółki względem pozwanej. W dniu 20 września 2016 roku pozwana ad. 2 zapłaciła powodom wynikającą z tej faktury należność w kwocie 216. 000 złotych. (dyspozycja płatności k. 35, potwierdzenie przelewu k. 36)

Następnie w dniu 24 października 2016 roku powodowie wystawili dla pozwanej ad. 1 kolejną fakturę numer (...) tytułem częściowego wykonania instalacji wod. – kan i c.o. (część III) na kwotę 92.318,40 złotych brutto. Również, co do tej sumy pozwana ad. 1 wystąpiła do pozwanej ad. 2 o dokonanie bezpośredniej płatności na rzecz powodów. (faktura k. 42, faktura k. 44, dyspozycja płatności k. 43)

Pomimo tego pozwana nie dokonała płatności ww. sumy na rzecz powodów.

Niezależnie od robót budowlanych wykonywanych na rzecz pozwanej Ż. D., część robót została zlecona powodom bezpośrednio przez (...) s- kę z o.o. ska . Z tytułu wykonania odrębnego zlecenia na rzecz (...) obejmującego m. in. kamerowanie instalacji pod posadzkowej, wymiany rur spustowych kanalizacji deszczowej i montażu instalacji sanitarnych powodowie wystawili fakturę VAT numer (...) na kwotę 42.950 złotych brutto. Faktura ta została zapłacona przez (...) s- ka z o.o. ska. w dniu 16 listopada 2016 roku . (okoliczności niesporne a ponadto faktura k. 40, potwierdzenie zapłaty k. 41)

Z uwagi na opóźnienie w wykonywaniu robót oraz stwierdzone usterki wykonywanych prac pozwana ad. 2 wielokrotnie kierowała do Ż. D. wezwania do przyspieszenia tempa prac i ich zakończenia oraz usunięcia usterek. (wezwania k. 169, 170, 171,172,173, 174)

Pozwana (...) s- ka z o.o. zlecała ponadto innym podmiotom dokończenie prac niewykonanych przez firmę (...) oraz wykonanie robót poprawkowych ponosząc z tego tytułu dodatkowe koszty. Pozwany zakupił również urządzenia i materiały niezbędne do wykonania prac (faktura k. 178, zlecenie k. 180-181, faktura k. 182, umowa k. 185 – 186, faktura k. 187, 198 – 214, zeznania świadka P. B. k. 280 – 282, nagranie protokołu rozprawy z dnia 5 kwietnia 2018 roku 00.13;47 – 00;44;37świadka I. C. k. 282 – 283, nagranie 00; 47; 45 – 01; 12; 37, świadka A. D. k. 282 – 285, nagranie 01; 15; 49 – 01; 49; 38, świadka D. B. k. 313- 314, nagranie rozprawy z dnia 21 czerwca 2018 roku 00;10;11 – 00;32;35)

Pozwana Ż. D. dokonywała również dyspozycji płatności wobec pozwanej (...) ska – z o.o. ska. na rzecz innych swoich podwykonawców - na rzecz R. W. w kwocie 45. 000 złotych i na rzecz (...) spółki z o.o. w M. (dyspozycja płatności k. 220, k. 225, 228)

W dniu 22 grudnia 2016 roku powodowie wystosowali do pozwanych wezwanie do zapłaty kwoty 266.319 złotych w nieprzekraczalnym terminie 7 dni – pod rygorem wystąpienia na drogę postępowania sądowego. (wezwanie z dowodem nadania k. 46 – 50)

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwana Ż. D. powołała się na okoliczność dokonania cesji płatności wobec (...) spółki z o.o. ska.

Natomiast pozwany ad. 2 wskazał, iż nie ponosi odpowiedzialności za zapłatę zobowiązania wobec powodów z uwagi na fakt, iż powodowie nigdy nie zostali zgłoszeni i zaakceptowani, jako podwykonawca pozwanej Ż. D.. (pismo k. 51, 52)

Powyższy stan faktyczny był, co do zasady pomiędzy stronami niesporny. Pozwani nie kwestionowali ani zawarcia umowy o roboty budowlane z powodami, ani też jej zakresu, wartości wykonanych przez powodów prac.

Osią sporu pomiędzy stronami w niniejszym postępowaniu nie jest kwestia okoliczności faktycznych, lecz istnienie po stronie pozwanych zobowiązania do zapłaty na rzecz powodów dochodzonych kwot.

Ponadto sąd poczynił ustalenia faktyczne w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy na podstawie złożonych do akt dokumentów, których treść, wiarygodność ani moc dowodowa nie była przez strony kwestionowana oraz zeznań świadków i stron, które to zeznania, co do zasady potwierdzają okoliczności faktyczne wynikające z treści przedłożonych przez strony dokumentów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W odniesieniu do pozwanej Ż. D. jest okolicznością niekwestionowaną, iż powodów łączyła z pozwaną umowa o wykonanie prac instalacyjnych zawarta w formie ustnej.

Dla ważności umowy o roboty budowlane nie jest potrzebna żadna forma. Umowę o roboty można ważnie zawrzeć choćby ustnie. Jak wskazano w wyr. SA we Wrocławiu z 9.4.2013 r. (I ACA 239/13, L.), zgodnie z art. 648 § 1 KC, umowa o roboty budowlane powinna być stwierdzona pismem. Jest to forma zastrzeżona dla celów dowodowych, zgodnie z art. 73 § 1 w zw. z art. 74 KC. Zatem do zawarcia kolejnej umowy może dojść również w formie ustnej, a nawet formie dorozumianej. Także w wyr. SN z 1.4.1998 r. (II CKN 667/97, L.) wskazano, że przewidziana w art. 648 § 1 KC pisemna forma umowy o roboty budowlane została zastrzeżona tylko dla celów dowodowych (ad probationem). W takiej sytuacji możliwe jest ustalenie treści umowy, także na podstawie dowodu z zeznań świadków oraz z przesłuchania stron, o ile sąd uzna to za konieczne (art. 74 § 2 zd. ostatnie KC w zw. z art. 246 KPC). Dopuszczalne jest zatem ustalenie, że umowa o roboty budowlane (art. 647 KC) została zawarta poprzez czynności konkludentne (art. 60 KC).

Rozwiązanie powyższe wydaje się systemowo niespójne, zważywszy, że z przepisu art. 647¹ § 4 KC wynika, że umowy wykonawcy z podwykonawcą oraz podwykonawcy z dalszym podwykonawcą powinny być dokonane w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Tym samym umowa bardziej doniosła, obejmująca całość procesu inwestycyjnego, podlega mniej rygorystycznym wymaganiom formalnym, aniżeli umowa w stosunku do niej służebna.

Skoro powodowie wykonali powierzone im roboty budowlane w zakresie potwierdzonych załączonymi do pozwu protokołami odbioru i protokołami finansowymi, wystawili z tego tytułu na rzecz pozwanej ad. 1 faktury, które nie były przez pozwaną kwestionowane to jest ona zobowiązana do zapłacenia wynikającego z wystawionych faktur wynagrodzenia.

Wbrew twierdzeniom pozwanej Ż. D. podnoszona przez nią okoliczność dokonania cesji wierzytelności przysługujących jej od pozwanej (...) spółka z o.o. ska. na rzecz powodów nie zwalnia jej z obowiązku zapłaty. Nadto z okoliczności sprawy wynika, iż pozwany ad 2, do którego pozwana Ż. D. skierowała pismo zawierające wniosek o dokonanie bezpośredniej płatności na rzecz powodów tej płatności nie dokonał.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż okoliczność wystosowania do pozwanej (...) spółki z o.o. ska. polecenia bezpośredniej zapłaty należności za wykonane roboty budowlane na rzecz powodów nie dowodzi dokonania skutecznego przelewu tej wierzytelności.

Oświadczenie pozwanej może bowiem być oceniane jedynie, jako jednostronna czynność prawna.

Tymczasem brak jest podstaw do przyjęcia by przelew wierzytelności mógł być skutecznie dokonany w drodze jednostronnej czynności prawnej. Z przepisów regulujących przelew wierzytelności jednoznacznie wynika, że cesja polega na przeniesieniu wierzytelności z majątku dotychczasowego wierzyciela do majątku nabywcy na podstawie umowy zawartej między stronami tej czynności prawnej. Różnice pomiędzy umową przelewu wierzytelności (art. 509 KC) i instytucją przekazu (art. 921[1] KC) są tak istotne i zasadnicze, że nie można mówić o podobieństwie między nimi. Do przelewu wierzytelności dochodzi na podstawie umowy zawartej między zbywcą i nabywcą, a przekaz ogranicza się do przekazania świadczenia w drodze jednostronnego oświadczenia woli przekazującego, zawierającego dwa upoważnienia: dla przekazanego i dla odbiorcy przekazu. Dodać należy, że upoważnienia dotyczą dokonania świadczenia i jego przyjęcia na rachunek przekazującego. W przekazie występują więc trzy podmioty (przekazujący, przekazany, odbiorca przekazu - art. 921[1] KC), a jego konstrukcja znajduje zastosowanie np. w przypadku akredytywy bankowej, przelewu bankowego i nie odnosi się do zupełnie odrębnej instytucji jaką jest przelew wierzytelności.

Zgodnie z treścią przepisu art. 921(5) kc. jeżeli przekazujący jest dłużnikiem odbiorcy przekazu, umorzenie długu następuje dopiero przez spełnienie świadczenia, chyba że umówiono się inaczej.

Jak z powyższego wynika samo złożenie przekazu przekazanemu lub odbiorcy, a nawet jego przyjęcie przez przekazanego, nie wpływa jeszcze na treść stosunku waluty.

W szczególności, w powszechnych sytuacjach tzw. przekazu w dług, jego złożenie nie oznacza jeszcze rozwiązania węzła obligacyjnego między przekazującym a będącym jego wierzycielem odbiorcą przekazu. Konieczne jest do tego spełnienie świadczenia na rzecz odbiorcy przekazu przez przekazanego (Radwański, Panowicz-Lipska, Zobowiązania, 2008, s. 331; A. Janiak, w: Kidyba, Komentarz KC, t. III. Cz. szczególna, 2010, s. 1277). Komentowany przepis ma jednak charakter dyspozytywny, stąd strony (przekazujący i odbiorca przekazu, nie zaś przekazany, tak trafnie A. Janiak, w: Kidyba, Komentarz KC, t. III. Cz. szczególna, 2010, s. 1277; A. Nowacki, w: Osajda, KC. Komentarz, t. III, s. 1890; K. Zawada, w: Pietrzykowski, Komentarz KC, t. II, 2015, s. 927; P. Machnikowski, w: Gniewek, Machnikowski, Komentarz KC, 2014, s. 1634; zob. także C. Żuławska, w: Gudowski, Komentarz KC, Ks. III, cz. 2, 2013, s. 1223, która dopuszcza zawarcie umowy między przekazanym a odbiorcą przekazu; w orzecnictwie zob. zwłaszcza wyr. SN z 19.9.2002 r., II CKN 1312/00, OSNC 2003, Nr 12, poz. 168; glosa J.P. Naworski, Pr.Sp. 2004, Nr 11, s. 50) mogą uzależnić rozwiązanie węzła obligacyjnego w stosunku waluty od innych zdarzeń, w szczególności od przyjęcia przekazu przez przekazanego.

Jest okolicznością w sprawie niekwestionowaną, iż pozwany (...) nie zrealizował przekazu, nie dokonał płatności należności wynikających z wystawionych przez powoda faktur w kwocie dochodzonej pozwem. Nie może zatem być mowy o żadnym zwolnieniu pozwanej Ż. D. z zobowiązania zapłaty na rzecz powodów.

Jak wynika z okoliczności faktycznych sprawy strony umowy o podwykonawstwo robót budowlanych zawartej pomiędzy pozwaną ad. 1 a powodami nie dochowały wymogu zachowania formy pisemnej dla tej umowy, co skutkuje jej nieważnością, jako umowy o podwykonawstwo. Jeżeli na podstawie umowy nieważnej z uwagi na brak formy podwykonawca spełni świadczenie w całości lub w części, przysługuje mu swoiste roszczenie restytucyjne. Roszczenie to wiąże się z faktem dokonania nieważnej czynności prawnej oraz spełnienia świadczenia, a podstawę swą znajduje w reżimie świadczenia nienależnego i bezpodstawnego wzbogacenia (art. 410 § 1 w zw. z art. 405 KC) (por. wyr. SN z 14.3.2008 r., IV CSK 460/07, L.; wyr. SN z 29.4.2005 r., V CK 537/04, L.; wyr. SN z 5.12.2006 r., II CSK 327/06, L.; por. również M. G., Nieważność, 2012, s. 432 i n.). Tak również wskazano w wyroku SN z 7.11.2007 r. (II CSK 344/07, MoP 2007, Nr 24, s. 1340), że nawet w sytuacji, gdy umowa, na podstawie której zostały wykonane roboty budowlane, jest nieważna, od strony korzystającej z efektów przeprowadzonych prac sąd może zasądzić wynagrodzenie na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu (tak również wyr. SA w Katowicach z 3.6.2014 r., I ACA 975/13, L.). Nie będzie to bowiem wynagrodzenie, lecz zwrot świadczenia, choć zwykle nie in natura. Jak wskazał SN w wyr. z 2.2.2011 r. (II CSK 414/10, L.), w sytuacji gdy nieważność umowy o roboty dodatkowe ze względu na niezachowanie formy uniemożliwia zasądzenie równowartości robót jako wynagrodzenia, nie ma przeszkód, aby równowartość tych robót uwzględnić na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu, skoro o ich wartość strona pozwana bezspornie została wzbogacona (por. bliżej M. G., O roszczeniach, s. 750 i n.).

Bez znaczenia perzy tym dla kwestii oceny bezpodstawnego wzbogacenia pozwanego (...) spółki z o.o. ska. kosztem powodów jest podniesiona przez pozwanego ad 2 okoliczność, iż na zrealizowanie planowanej inwestycji (wykonanie robót budowlanych) wydatkował kwotę większą niż pierwotnie planowana i większą od wynagrodzenia ustalonego z pozwaną ad 1. Okoliczność ta pozostaje bowiem bez znaczenia dla oceny relacji wzbogacony – zubożony pomiędzy powodami o pozwanymi, którzy niewątpliwie otrzymali kosztem powodów korzyść majątkową wyrażająca się w wartości robót budowlanych wykonanych przez powodów a przez żadnego z pozwanych niezapłaconych. Pozwany ad 2 nie wykazał bowiem, aby powodowie nie wykonali na jego rzecz robót budowlanych stwierdzonych podpisanymi, również przez przedstawicieli pozwanej ad 2 protokołami finansowymi ani też, aby pozwany ad. 2 zapłacił za te roboty innemu podmiotowi. W stosunku do pozwanej ad. 1 jak również pozwanego ad. 2 (gdyby traktować go, jako Wykonawcę a nie Inwestora przedmiotowej inwestycji) wzbogacenie kosztem powodów wyraża się w powstaniu w ich majątku przysporzenia w postaci wierzytelności o zapłatę wartości robót wykonanych przez powodów wobec

pozwanego ad 2. bądź do Inwestora, gdyby przyjąć, iż była nim jak podnosi pozwany ad. 2 spółka z o.o. (...). Zubożenie powodów natomiast wyraża się poniesieniem kosztów związanych z wykonaniem robót (wynagrodzenia, koszty zakupu materiałów itp. , których zwrotu nie otrzymali)

Biorąc powyższe pod uwagę sąd zasądził dochodzone przez powodów roszczenie od obojga pozwanych w taki sposób, że spełnienie zasądzonego świadczenia przez jednego z nich zwalnia drugiego z zobowiązania wobec braku podstaw solidarnej odpowiedzialności pozwanych .

O odsetkach ustawowych sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 par. 1 kc.

Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe.

W stosunku do pozwanej Ż. D. jako datę wymagalności roszczenia i datę początkową biegu odsetek sąd przyjął daty wymagalności faktur wystawionych przez powoda, natomiast, co do pozwanego ad 2 datę skierowania do pozwanego wezwania do zapłaty.

Odpowiedzialność inwestora oparta na art. 647¹ § 5 KC jest ograniczona do wynagrodzenia, a więc tylko do należności głównej i inwestor nie ma obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienie generalnego wykonawcy w zapłacie należności podwykonawcy. (wyr. SA w Lublinie z 12.2.2014 r., I ACA 723/13, L.).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. z uwagi na uwzględnienie powództwa strona pozwana jako przegrywająca proces została obciążona obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów procesu. Na koszty te złożyła się kwota 10.800 zł stanowiąca wynagrodzenie pełnomocnika procesowego ustalone w oparciu § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. DZ.U. 2018 poz. 265) i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz opłata od pozwu w wysokości 13.316 złotych.

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom pozwanych ad 1 i 2